

MÜLLER DEZSŐ

Vattapuha

*Csillagtalan
téli éjszakákon
fényforrás hiányában
csak nálam felejtett
nadrágod parázslott
ebből vánszorogtak elő
törpék manók
és rőt csillagok
fejem alatt
kivilágos-kivirradtig
kispárna gyanánt
használtam
vattapuha volt tőle
minden álmom*

MÜLLER DEZSŐ költő, lelkipásztor (1953, Zilah). A kolozsvári Protestáns Teológiai Főiskolán végzett 1979ben. Verseit többkevesebb rendszerességgel 1989 óta közlik romániai és magyarországi lapok. Nyolc önálló kötete jelent meg.

Lekopott

*Csillámló
arcod ívelése
volt a nappalom
becsukódó
szempilláid röpte
volt az éjem*

*mióta
szénakazalba esett
tű lettél
szívem stoppolófájáról
lekopott szemed
mohazöld bogara*

Mit mondok

Mit mondok akkor
ha az égen
kirajzolódik
a béke babérkoszorúja
hogy álmomban is
egyre üldöztek
a majomképű emberek
hogy nem volt egy
tisztá napom
melyen vékámba
üröm helyett
öröm potyogott
s hogy mindig
settenkedtek
körülottem olyanok
akik nem csak terveimet
hanem a szívemet is megskalpolták.

Raszkolnyikov baltája

Hovatovább
elkések
kikecmeregni
az éj
satuszorításából
Raszkolnyikov
baltája villog
homlokom
bádoglemeze fölött

Belül őrzi

*Életem
nedves burkaiban
kődszárnyak tollán
leng az éj
ha beszorulok
a szuroksötétség
rozsdás satujába
olyanná válok
mint egy kifordított bekecs
mely belül őrzi
pöttömnyi hevének
termosz-melegét.*